

Maart 2018

Weekthema: De psalmen, een kostbare schat

Dinsdag

Een lamp voor mijn voet

Lezen: Psalm 119: 105-112

Een nieuw beeld kiest de dichter om het Woord van God aan te duiden. Hij ziet zich door de duisternis gaan. Het pad door dit leven gaat niet altijd over zonovergoten wegen, licht en helder. Er kan ook sprake zijn van wandelen in 'duisternis' (Jes. 9), of zelfs van het verkeren in 'een dal van de schaduw van de dood' (ps. 23). Trouwens, is elke toekomst niet in donkerheid gehuld? Hoe zal ik mijn weg moeten kiezen? Deze dichter spreekt uit eigen ervaring, of zo je wilt bevinding, als hij verklaart: 'Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht voor mijn pad' (vers 105). Hij heeft een lamp in handen. Die verlicht zijn gang. Het is het Woord van God. Daarbij moeten we wel bedenken wat voor soort lamp hij bedoelt. De lichtbakken waarover wij beschikken en waarmee we honderden meters ver kunnen zien, waren nog niet voorhanden. Nee, de lamp die de dichter bedoelt, is een kleine olielamp. Hoogstens een toorts met een kleine vlam. Ver kun je er niet mee zien. Maar wel voldoende voor de volgende stap. En voor elke nieuwe stap is die lamp weer nodig. Het Woord wil steeds gebruikt worden. Zo garandeert het een veilige weg. Door het duister heen...

Woensdag

Hoop op God

Lezen: Psalm 130

Het is wel zaak dat wij de geestelijke zaken die in dit lied aan de orde komen persoonlijk kennen. Hebben we de boodschap van Gods vergeving voor kennisgeving aangenomen, of? Ik denk soms wel eens dat geijkte kerkmensen, die zo gewend zijn aan de boodschap van Gods vergeving, die aanhoren zoals ze het weerbericht horen. het is elke keer weer hetzelfde liefje, een depressie in het begin, hier en daar een bui en daarna opklaringen. Dan is de spanning eruit en wordt alles vlak. Maar de boodschap van Psalm 130 hakt erin. Het gaat erom dat Hij verwachting geeft. Verwachting kent spanning. Als we het maar afwachten, is de spanning eruit.

Bij de HEERE is veel verlossing, zegt vers 7. Lees asjebliedt niet over dat woordje 'veel' heen, maar denk daar vandaag eens over na. Aan het einde van dit pelgrimslied zijn alle ongerechtigheden weg. Het Lam Gods heeft ze alle genomen en weggedragen op Golgotha en bedekt met vers bloed: de vroegere, tegenwoordige toekomstige, de verborgen, geopenbaarde, de geringe en de ten hemelschreiende zonden, de eenmaal begane en de dikwijls herhaalde zonden... ze zijn weg. God heeft ze achter Zich geworpen. Wil je wel geloven dat Hij ze niet meer kan vinden, om Jezus' wil?

Donderdag

God is barmhartig

Lezen: Psalm 135: 7-14

De vergelijking van Israëls God en de afgoden geeft nog meer reden tot lofzang. Israëls God is niet alleen oneindig groter; Hij is ook geheel anders. Hij heeft Zich met Israël verbonden Hij heeft Jakob verkozen en Israël tot Zijn eigendom gemaakt. Is dit geen onbegrijpelijke liefde? Die God blijft trouw aan Zijn eigen Woord. Je kunt gerust krediet hebben op Israëls God! Die liefde roept om wederliefde. Dat kon Israel niet opbrengen en nu komt God met Zijn oordelen. Maar ook dat zal niet het laatste zijn. Het zal Hem berouwen over Zijn knechten. Het doet Hem pijn. Ondanks alles zal Hij genadig en barmhartig zijn. Daar kan geen afgod, modern of ouderwets, tegenop. Die afgoden vragen alleen maar en geven niets. Is onze God niet een God om lief te hebben, temeer daar wij weten van de pijn van God op Golgotha? Hij heeft Zelf het oordeel gedragen en weggedragen. Zo genadig en barmhartig is Hij. Hij is te prijzen tot in eeuwigheid.

Vrijdag

Bidden voordat we bidden

Lezen: Psalm 141

Een bijzondere zaak? In Psalm 141 is dat aan de orde. De dichter bidt voordat hij gaat bidden: Heere, neem mijn zwak en schuldige gebed aan. Wilt U mijn gebed beschouwen als een reukwerk en het opheffen van mijn handen als bij het avondoffer. Bij het reukoffer zal

wel gedacht zijn aan het morgenoffer, zodat hier als het ware voor U dezelfde waarde hebben als het morgen en het avondoffer in de tempel. Je voelt wel aan dat deze bidder met zijn gebrekkige woorden niet in de schaduw kan staan bij die offers. Zo'n gebed voordat we gaan bidden, getuigt van zelfkennis en van zicht op het naderen van de heilige God. Zo'n gebed wil de Heere zeker horen. Gelukkig dat er een Hogepriester in de hemel is Die bidt en pleit op Zijn volbrachte werk en jouw gebed zuivert. Dan belijd ik het ook vandaag: 'Heere, Heere, op U zijn mijn schreiende ogen.'

Zaterdag

Schuldbesef

Lezen: Psalm 143: 1-9

Psalm 143 is één van de zeven boetepsalmen met een rijke inhoud. In dit gedeelte bidt de dichter: 'Ga niet in het gericht met Uw knecht, want niemand die leeft zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.' Een treffend bewijs van zelfkennis en schuldbesef. In Gods licht zijn wij niets en kan niemand zich overeind houden. Dat schuldbesef moet groeien. Hoe langer wij met God leven, hoe meer wij onze zondige aard leren kennen. Hoe meer zondekennis in ons leven, hoe meer schuldbesef. Heb jij dat al geleerd? Bent jij al overtuigd geraakt van de heiligheid van God zodat je in het licht van Gods Woord moet erkennen schuldig te staan van de hoofdschedel tot de voetzool toe? Hoe langer hoe mee wordt het dan ook: bij U schuil ik. Dat geloof is altijd toevluchtnemend geloof. Door schuldbesef getroffen en geslagen wordt het dan: "Heer" waar dan heen; tot U alleen."

Zondag

Loven is een vorm van leven

Lezen: Psalm 145: 1-9

Het laatste dele van de Psalmbundel vanaf psalm 145 tot 150 bestaat uit liederen die vol zijn van het bezingen van de lof op de HEERE. Wie geestelijk leeft, kent de ademhaling van de ziel, het gebed, maar ook de lofzang die hier begint en die in de eeuwigheid wordt voortgezet. Loven is dus een vorm van leven, leven voor Gods aangezicht tenminste. Is dat

een vast onderdeel van jouw zondagswerk? Trilt er ook iets bij jou van binnen? David is zo vol van de lof op de Heere dat hij wel moet zingen. Hij grijpt naar woorden om dit te kunnen uitdrukken. Hij herhaalt telkens met weer andere woorden: Gods grootheid, Gods goedheid en Zijn gerechtigheid. Gods daden zijn machtig; Zijn grootheid is ondoorgrondelijk en Zijn goedheid is groot. Al onze woorden schieten tekort om dat uit te drukken Zingen gaat beter. Geen mens kan Hem naar waarde loven. Blijft het ons gebed: 'Heere open mijn ogen dat ik dat mag zien en open mijn lippen dat zij U mogen loven, want echt leven is U loven'.

Maandag

God als bron van kracht

Lezen: Psalm 145: 8-21

Ook Gods kinderen hebben hun tijden van twijfel, ongeloof en moedeloosheid. Denk maar aan de profeet Elia. Wat was hij moedig op de Karmel, maar even later ligt hij moedeloos onder een jeneverbom in de woestijn en biedt hij niet alleen zijn ontslag als profeet aan, maar wil hij zelfs ook niet langer leven. Ken je dat ook in je leven? Ben je (wel eens) in een crisis terecht gekomen; in bijvoorbeeld een put van moedeloosheid of ongeloof waar je het gevoel hebt geen mogelijkheid uitkomt? Weet je wat ons ongeluk kan zijn? Dat we steeds de verkeerde kant op kijken. Wij moeten leren op de Heere te zien en alles van Hem leren verwachten. Kan dat? Ja, want de Heere ondersteunt allen die vallen en Hij richt alle gebogenen op. Deze God vindt het niet beneden zijn Waardigheid om allen die vallen op te richten. Hij wil ze met Zijn liefdesarmen omvatten en vasthouden. Wie door de last van het leven en onder de last van de zonde gebogen gaat, wordt door Hem weer opgericht, om Christus' wil. Op Golgotha heeft de Vader Zijn armen niet gesloten om Zijn Zoon. Hij heeft Hem verstoten opdat wie in het stof lag neergeboden door Hem weer wordt opgericht.